

El Triángle



Any 17 // Núm. 770 // Del 13 al 19 de març de 2006 // 3 €

<www.eltriangl.info>

13.març.2006 | BRÚIXOLA // LLIBRES | 43

Lletres >> Novel·la i assaig

1 'El retorn del professor de ball'

Autor: Henning Mankell
Traducció: Ivette Miravilles
Editorial: Tusquets, novembre 2005
Pàgines: 421

2 'Nada es sagrado, todo se puede decir'

Autor: Raoul Vaneigem
Traducció: Thomas Kauf
Editorial: Melusina, 2006
Pàgines: 102

En aquesta obra de Henning Mankell, com en d'altres, la plàcida Suècia esdevé el remolí en què es desferma la maldat còsmica a partir d'una mort, sia premeditada o casual. Stefan Lindman, un policia que vol fugir d'una malaltia que li acaben de diagnosticar i d'una relació de parella que de vegades l'aclapara, decideix anar-se'n de vacances al poble on ha estat assassinat un excompany de feina. Stefan hi troba les petjades sangonoses del tango que va ballar un cop mort l'expolicia, sobre el qual el protagonista descobreix que va tenir una vida que es va anar omplint de danses confortants, de trencaclosques socarrimats, de por i de solitud. Stefan, oficialment alié a la investigació de l'assassinat, topa altres persones que bracegen desorientades dins el remoli de maldat provocat pel professor de ball, on surten la venjança pacient, el desconeixement del passat familiar, l'atzar benefactor, les confusions onomàstiques i la tafaneria vilatana. Una lectura que a alta hora de la nit et separa del coixí de l'ós de pelúix, que t'esperen enlluernats pel llum que et resisteixes a apagar.

Lluís López

Juntament amb Guy Debord, el moviment conegut per *situacionisme* va tenir un altre fort exponent: Raoul Vaneigem. Aquest opuscule publicat a França el 2003 segueix en la línia situacionista de l'autor, amb caràcter fort, amb compromís contra les hipocresies socials i traient la màscara a l'estupidesa que assola Occident, per parlar d'un tema que avui porta més cuia que mai com és el de la llibertat d'expressió. Com diu el títol, *Nada es sagrado, todo se puede decir*, és a dir, en paraules del mateix autor, no hi ha cap veritat davant la qual algú s'hagi d'agenollar. L'anàlisi de Vaneigem passa per la premsa, la publicitat, la literatura i la paraula en estat pur per reclamar la necessitat de poder-se expressar sense cap barrera més que la que marca la dignitat humana, entès això sota una concepció dworkiana. Una obra per gaudir, per sentir la impotència del qui sap que es troba davant d'un conjunt de creences i d'opinions de pes, però que difícilment seran copsades per la societat com poc més que un pamphlet. Altament recomanable.

Francis García